

Sygn. akt I C 590/18

Dnia 11 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Poręba

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 września 2018 r.

w N.

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w K.

przeciwko I. S.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. kosztami postępowania obciąża stronę powodową.

SSR Grażyna Poręba

Sygn. akt I C 590/18

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)

(...)

Sygn. akt IC 590/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 11 września 2018 roku

Powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. w pozwie skierowanym przeciwko pozwanej I. S. domagał się zapłaty kwoty 1 498,36 zł tytułem należności z umowy pożyczki z dnia 28 czerwca 2013 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 7 marca 2018 do dnia zapłaty, a także zwrotu kosztów sądowych, w tym zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż roszczenie wynika z umowy pożyczki zawartej przez pozwaną z jego poprzednikiem prawnym Eurocent, który zbył tę wierzytelność na rzecz (...) sp. z o.o. sp. k., a ten podmiot z kolei zbył ją na rzecz powoda w dniu 6 czerwca 2017 roku. Pozwana została powiadomiona o przelewie i wezwana do zapłaty długu. Następnie powódka wypowiedziała pozwanej umowę.

Wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2018 roku sprawa została przekazana do tut. Sądu (k. 4).

Pismem z dnia 26 lipca 2018 roku pełnomocnik powoda został wezwany do wskazania, czy doszło do przerwania biegu terminu przedawnienia roszczenia objętego pozwem, pod rygorem oddalenia powództwa (w terminie 7 dni), jednak nie wykonał tego wezwania (k. 41, 43).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 czerwca 2013 roku I. S. zawarła z (...) S.A. z siedzibą w K. umowę o pożyczkę gotówkową – chwilówkę na kwotę 440 zł. Umowa została zawarta na okres 4 tygodni, pozwanej została wypłacona kwota 400 zł (co zgodnie z zapisami umowy było potwierdzone w momencie złożenia podpisu pod umową), a była zobowiązana do spłaty całkowitej kwoty pożyczki powiększonej o opłatę przygotowawczą i odsetki, jak też dodatkową opłatę za Pakiet Komfort - 170,92 zł. Zgodnie z treścią umowy pozwana zobowiązała się do spłaty całości pożyczki jednorazowo (pkt 4 umowy).

Dowód: /kopia umowy pożyczki nr (...) k. 19-20/.

Umową z dnia 6 czerwca 2017 roku powód nabył od (...) sp. z o.o. sp.k. pakiet wierzytelności wymienionych w załączniku nr 1 do umowy, w tym wierzytelność wobec pozwanej I. S., które wcześniej spółka (...) nabyła od pierwotnego wierzyciela.

Dowód : /kopia Umowy cesji z dnia 6.06.2017 r. wraz z załącznikiem k. 21-25/.

W dniu 16 października 2017 roku powód skierował do pozwanej zawiadomienie o przelewie wierzytelności wraz z wezwaniem do zapłaty kwoty 1 465,04 zł tytułem należności z umowy pożyczki zawartej w dniu 28 czerwca 2013 roku. Przesyłka została awizowana i następnie zwrócona wobec nie podjęcia w terminie.

Dowód : /kopia zawiadomienia i wezwania do zapłaty k. 26 z potwierdzeniem nadania przesyłki k. 28/.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie wskazanych dowodów. Dokumenty załączone do akt sprawy stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone i tego, że osoby, które je podpisały złożyły zawarte w nich oświadczenia. Korzystają one z domniemania autentyczności i prawdziwości – ich treść lub forma nie były kwestionowane przez strony, również Sąd po zapoznaniu się z nimi nie powziął co do nich wątpliwości. Dokumenty te wskazują w szczególności na treść stosunku umownego, którego stronami byli poprzednik prawny powoda i pozwana, jak też dowodzą przejścia wierzytelności z tego tytułu na powoda i kierowania do pozwanej wezwań do zapłaty.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód domagał się w niniejszym postępowaniu zapłaty niespłaconego, wymagalnego zobowiązania I. S. na podstawie umowy pożyczki z dnia 28 czerwca 2013 roku. Nie budzi wątpliwości, na podstawie zawartych w aktach sprawy dokumentów, iż do zawarcia umowy w takim kształcie pomiędzy wskazanymi w jej treści stronami faktycznie doszło, a pozwana nie spłaciła w całości powstałego zadłużenia, jak również i to, że na podstawie umowy cesji powód nabył wskazaną wierzytelność, o czym powiadomił pozwaną wzywając ją do zapłaty.

Dokonując oceny roszczenia powoda należy jednak wskazać, iż umowa pożyczki, z której wywodzi on swe roszczenie, została zawarta w dniu 28 czerwca 2013 roku, a jak wynika z kalendarza był to piątek. Czas obowiązywania umowy został ustalony na okres 4 tygodni, zatem licząc od daty jej zawarcia koniec umowy przypadał na dzień 26 lipca 2013 roku - art.112 k.c. stanowi bowiem, że termin oznaczony w tygodniach, miesiącach lub latach kończy się z upływem dnia, który nazwą lub datą odpowiada początkowemu dniowi terminu, co w przypadku tej sprawy wskazuje właśnie na piątek 26 lipca 2013 roku. Pożyczkobiorca była zatem zobowiązana do spłaty zadłużenia (jednorazowo) najpóźniej do 26 lipca 2013 roku i po upływie tego terminu roszczenie z tej umowy stało się w całości wymagane. Powód przedstawił co prawda dokument wypowiedzenia umowy - oświadczenie złożone w dniu 8 grudnia 2017 roku,

jednak mając na uwadze wskazany wyżej termin obowiązywania umowy nie można dokonywać oceny wymagalności roszczenia w świetle tego dokumentu. Zgodnie z art. 353¹ k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie lub zasadom współżycia społecznego. Zgodnie z powyższą zasadą swobody umów strony przedmiotowej umowy ustaliły termin do spłaty pożyczki na 4 tygodnie, a zatem od dnia następnego po upływie tego terminu, czyli od 27 lipca 2013 roku roszczenie o spłatę całości zadłużenia stało się wymagalne. Dopiero gdyby termin ten nie został oznaczony ani nie wynikał z właściwości zobowiązania świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania zgodnie z art. 455 k.c.

W związku z zaistniałą od dnia 9 lipca 2018 roku zmianą przepisów dotyczących przedawnienia (wprowadzoną ustawą z dnia 13 kwietnia 2018 roku o zmianie ustawy Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw - Dz. U. 2018, poz. 1104) Sąd z urzędu musiał zbadać, czy nie doszło do przedawnienia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. Zgodnie bowiem z treścią dodanej wskazaną ustawą art. 117 § 2¹ k.c. po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi, jakim niewątpliwie w realiach przedmiotowej sprawy jest pozwana. Stosownie zaś do treści art. 5 ust. 1 wskazanej ustawy zmieniającej, do roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą (art. 5 ust. 4 ustawy).

W ocenie Sądu roszczenie, którego dochodził powód uległo zatem przedawnieniu. W okolicznościach sprawy nie budziło wątpliwości, że roszczenia wynikłe z udzielenia pożyczki są roszczeniami związanymi z prowadzoną działalnością gospodarczą podmiotu jej udzielającego, przez co ulegają przedawnieniu najpóźniej z upływem trzech lat. Licząc zatem od daty wymagalności roszczenia ustalonej w sposób wskazany powyżej okres przedawnienia upłynął z dniem 27 lipca 2016 roku, więc jeszcze przed datą wniesienia pozwu. Występując na drogę sądową powód dochodził roszczenia już przedawnionego (co więcej, było ono przedawnione już w dacie zawarcia umowy cesji). Do takich roszczeń znajduje zastosowanie art. 1 ustawy zmieniającej.

Rozpoznanie sprawy odbyło się na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ § 1 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Z/

1/(...)

2/ (...)

3/ (...)

4/ (...)

(...)